

@import url(/.././.././css/coj/jur.css)201806080471931452018/C

221/041262018CJC22120180625SK01SKINFO_JUDICIAL201802163531

Vec C-126/18: Návrh na zažatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 16. februára 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

C2212018SK310120180216SK00043153

Návrh na zažatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 16. februára 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-126/18)

2018/C 221/04Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na zažatie prejudiciálneho konania

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1.

Je v súlade s ustanoveniami práva Spoločenstva, ustanoveniami smernice Rady 2006/112/ES (1) (ďalej len „smernica o DPH“) (najmä s ohľadom na jej článok 183) a so zásadami efektivity, priameho účinku a ekvivalencie, taká súdna prax členského štátu, podľa ktorej sa pri preskúmaní relevantných ustanovení v oblasti úrokov z omeškania vychádza z predpokladu, že sa vnútroštátny daňový orgán nedopustil porušenia právnych predpisov (nečinnosti), t. j. že nebol v omeškaní, pokiaľ ide o neodpožitateľnú časť DPH zodpovedajúcu nadobudnutiu tovarov, za ktoré zdaniteľné osoby nezaplatili, keďže v ňase rozhodnutia vnútroštátneho daňového orgánu, bola v účinnosti vnútroštátna právna úprava, ktorá bola v rozpore s právom Spoločenstva a nezlučiteľnosť požiadavky stanovenej v tejto vnútroštátnej úprave s právom Spoločenstva konštatoval Súdny dvor až neskôr? Vnútroštátna prax tak uznávala uplatnenie tejto požiadavky stanovenej vnútroštátnymi právnymi predpismi a porušujúcej právo Únie ako takmer zlučiteľné s právom Únie, až do okamihu, keď ju vnútroštátny zákonodarcia formálne zrušil.

2.

Je v súlade s právom Spoločenstva, najmä s ustanoveniami smernice o DPH (najmä s ohľadom na jej článok 183) a so zásadami ekvivalencie, efektivity a proporcionality, taká vnútroštátna právna úprava a prax členského štátu, podľa ktorej sa pri preskúmaní relevantných ustanovení v oblasti úrokov z omeškania rozlišuje v závislosti od toho, či k nevráteniu dane daňovým orgánom došlo v súlade s vtedy platnými ustanoveniami vnútroštátneho práva, ktoré sú v rozpore s právom Spoločenstva, alebo či k nevráteniu dane došlo v rozpore s týmito ustanoveniami, a ktorá, pokiaľ

ide o úroky vzniknuté z DPH, ktoré nemohli byť vrátené v primeranej lehote z dôvodu požiadavky stanovenej vnútroštátnym právom, ktorá bola vyhlásená Súdnym dvorom za nezlučiteľnú s právom Únie, stanovuje dve odlišné obdobia, pre ktoré je charakteristické, že

v prvom období majú zdaniteľné osoby nárok len na úroky z omeškania, ktoré zodpovedajú základnej sadzbe centrálnej banky pri zohľadnení skutočnosti, že vzhľadom na to, že maľarská právna úprava, ktorá je v rozpore s právom Spoločenstva, bola ešte v tom čase platná, maľarské orgány nekonali protiprávne, keď nepovolili v primeranej lehote zaplatenie DPH uvedenej na faktúrach, kým

v druhom období je potrebné vyplatiť úrok zodpovedajúci dvojnásobku základnej sadzby centrálnej banky, ktorý je v maľarskom právnom poriadku uplatniteľný okrem iného v prípade omeškania, len pri oneskorenom zaplatení úrokov z omeškania tak, ako boli vyčíslené pre prvé obdobie?

3.

Je v súlade s právom Spoločenstva, s článkom 183 smernice o DPH a so zásadou efektivity, taká prax nemeckého štátu, ktorá nestanovuje ako dátum, od ktorého sa počítajú úroky z omeškania (zložený úrok alebo úroky z úrokov), splatné podľa právnych predpisov nemeckého štátu v dôsledku neskorého zaplatenia úrokov z omeškania zo zadržanej dane v rozpore s právom Únie (úroky z DPH; v tomto prípade istina), pôvodný dátum splatnosti úrokov z DPH (istiny), ale neskorší okamih, najmä vzhľadom na to, že žiadosť o zaplatenie úrokov z daní, ktoré sú zadržované alebo nevrátené v rozpore s právom Únie, je subjektívnym právom, ktoré vyplýva priamo zo samotného práva Únie?

4.

Je v súlade s právom Spoločenstva, s článkom 183 smernice o DPH a so zásadou efektivity, taká prax nemeckého štátu, podľa ktorej musí zdaniteľná osoba predložiť samostatnú žiadosť v prípade, že požaduje úroky splatné z dôvodu porušenia práva v dôsledku omeškania zo strany daňového orgánu, kým v iných prípadoch sa takáto samostatná žiadosť nevyžaduje, pretože úrok sa priznáva ex off?

5.

V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, je v súlade s právom Spoločenstva, s článkom 183 smernice o DPH a so zásadou efektivity, taká prax nemeckého štátu, podľa ktorej možno priznať zložený úrok (úroky z úrokov) zodpovedajúci neskorému zaplateniu úrokov z dane zadržanej v rozpore s právom Únie, ako konštatoval Súdny dvor (úroky z DPH; v tomto prípade istina), iba vtedy, ak zdaniteľná osoba predloží osobitnú žiadosť, v ktorej sa konkrétne nedomáha úrokov, ale dani pripadajúcej na nadobudnutie tovaru, za ktorý sa nezaplatilo, splatnej práve v čase, keď došlo vo vnútroštátnom práve k zrušeniu právneho predpisu nemeckého štátu, ktorý bol v rozpore s právom Únie, a ktorý stanovoval povinnosť zadržať DPH z dôvodu tohto nezaplatenia, aj keď už boli úroky z DPH, ktoré tvoria základ nároku zloženého úroku, pokiaľ ide o zdaňovacie obdobia predchádzajúce osobitnej žiadosti, splatné a neboli ešte zaplatené?

6.

V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, je v súlade s právom Spoločenstva, s

¶lánkom 183 smernice o DPH a so zásadou efektivity, taká prax ¶lenského štátu, ktorá vedie k strate nároku na zložený úrok (úroky z úrokov) zodpovedajúcemu neskorému zaplateniu úrokov z dane zadržanej v rozpore s právom Únie na základe rozhodnutia Súdneho dvora (úroky z DPH; v tomto prípade istina) v súvislosti s nárokmi na zaplatenie úrokov z DPH, ktoré nespádali do lehoty na podanie priznania DPH ovplyvnenej preml?acou lehotou stanovenou na predloženie osobitnej žiadosti, keďže tieto úroky sa stali splatnými predtým?

7.

Je v súlade s právom Spolo?enstva, s ¶lánkom 183 smernice o DPH (najmä vzh?adom na zásadu efektivity a na subjektívnu povahu nároku na zaplatenie úroku z dane, ktorá v rozpore s právom nebola vrátená), taká prax ¶lenského štátu, ktorá definitívne zbavuje zdanite?nú osobu možnosti domáha? sa zaplatenia úrokov zo zadržanej dane pod?a vnútroštátnej právnej úpravy neskôr vyhlásenej za nezlu?ite?nú s právom Spolo?enstva a ktorá zakazuje domáha? sa DPH v súvislosti s ur?itými nadobudnutiami tovarov, za ktoré sa nezaplatilo, takže

[pod?a tejto praxe] sa nárok na zaplatenie úrokov nepovažoval v ?ase, keď sa bolo možné domáha? [vrátenia] dane, za opodstatnený, keďže právny predpis, ktorý bol neskôr vyhlásený za nezlu?ite?ný s právom Spolo?enstva, bol ú?inný (z dôvodu, že nedošlo k omeškaniu a da?ový orgán uplatnil len ú?inné právo),

a následne, keď ustanovenie vyhlásené za nezlu?ite?né s právom Spolo?enstva, ktoré obmedzovalo nárok na vrátenie dane, bolo vo vnútroštátnom právnom poriadku zrušené z dôvodu preml?ania?

8.

Je v súlade s právom Spolo?enstva, s ¶lánkom 183 smernice o DPH a so zásadou efektivity, taká prax ¶lenského štátu, pod?a ktorej možnosť domáha? sa úrokov z omeškania, ktoré sa majú vyplati? z úrokov z DPH (istina), ktoré prináležia zdanite?nej osobe za da?, ktorá jej nebola vrátená v ?ase, keď sa jej mohla pôvodne domáha? z dôvodu ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré bolo neskôr vyhlásené za nezlu?ite?né s právom Spolo?enstva, závisí pre celé obdobie od roku 2005 do roku 2011 od toho, či je zdanite?ná osoba v sú?asnosti v situácii, že môže žiada? vrátenie DPH zodpovedajúcej lehote na podanie da?ového priznania v súvislosti s takouto da?ou, po?as ktorej bolo vo vnútroštátnom právnom poriadku zrušené ustanovenie odporujúce predmetnému právu Spolo?enstva (september 2011), aj keď k zaplateniu úrokov z DPH (istina) nedošlo ani pred týmto okamihom, ani následne, pred uplatnením tohto nároku pred vnútroštátnym súdom?

(1) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).